

1277

The ²¹⁷Trained Teacher

A HIGH-CLASS

TAMIL MONTHLY FOR TEACHERS

EDITOR

VOL. 16

MARCH 1921

No. 3

CONTENTS

OFFICE
31 MAR 1921

- 1. AVVAYAR ... Editor 49
- 2. PROLONGATION OF LIFE ... *Land in Dilemma* 53
- 3. MORAL STORIES FROM } S. S. Arunagiri Nathan 57
INDIAN HISTORY }
- 4. HOW TO TRAIN CHILDREN IN } P. Parimanap-
GOOD HABITS } palla varojar 61
- 5. THE TEACHING OF HISTORY } G. Ratnam Pillai, 63
IN THE LOWER CLASSES } B.A., L.T.
- 6. THE DUTIES OF ELEMENTARY } S. Krishnan 66
SCHOOL TEACHERS }
- 7. AIDED ELY. SCHOOL MANAGERS' } K. Ramanujam 70
ASSOCIATION } Pillai

EDITOR - C. R. NAMASIVAYA MUDALIAR.

Madras:

C. COOMARASAWMY NAIDU & SONS

MADRAS

CLAYTON PRESS

நல்லாசிரியன்

(1921ஆம்) மார்ச்சுமீ- 25உ வெளியானது)

பொருளடக்கம்

பக்கம்

1. அவ்வையார்	பத்திராதிபர்	49
2. நெடுங்காலம் வாழ்தல்	ஜனவினோதினி	53
3. சரித்திர சம்பந்தமான
நீதிக் கதைகள் } எஸ். எஸ். அருணகிரிநாதன்		57
4. குழந்தைகளை நல்வழி
யில் பயிற்றுதல் } P. பரிமணப்பல்லவராயர்		61
5. சிழ் வகுப்புகளில் சரித்திரம்
பேர்திக்கும் முறை } G. இரத்தினம் பிள்ளை,
பி.ஏ., எல்.டி.		63
6. பிரதம ஆசிரியர்களின் கடமைகள்...	எஸ். கிருஷ்ணன்	66
7. அறிவிப்பு	K. ராமாநுஜம் பிள்ளை	70

பத்திராதிபர் - கா. நமச்சிவாய முதலியார்

சென்னை :

ஸ். குமாரசாமி நாயுடு ஸன்ஸ்

வேளியூவோர்

வருடச் சந்தா ஒன்றரை ரூபா]

[தனிப் பிரதி 3 அணு

Office of
31 MAR 1921

உபாத்தியாயர்கட் கெனவே உலவிவரும்

மாதாந்தச் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகை

வயது 16 | 1921^{ஆம்} மார்ச்சுமீ | மாதம் 3

AVVAYAR

அவ்வையார்

அவ்வையார் இயற்றியனவாகக் கூறும் நூல்களில், சிறுவர்கள், ஆத்திசூடியை அடுத்து வாசிப்பது கொன்றை வேந்தன் என்னும் நூலாம். இதுவும், ஆத்திசூடி போலவே முதற்குறிப்பாற் பெற்ற பேரை உடையது. இதன் காப்புச் செய்யுள்,

‘கொன்றை வேந்தன் செல்வன் அடியினை
என்றும் ஏத்தித் தொழுவோம் யாமே’

என வருதல் காண்க.

கொன்றைவேந்தன் என்னும் இந் நூலும் ஆத்திசூடியின் அமைப்பை ஒத்தே அகரம் முதலான எழுத்துக்களை முறையே முதலிற் கொண்ட வாக்கியங்கள் அமையப்பெற்றது. ஆத்திசூடி-

யில் 108 வாக்கியங்கள் அமைந்திருப்பவும் கொன்றைவேந்தனில் 91 வாக்கியங்களே காணக் கிடைக்கின்றன. ஆத்திசூடியில் இருப்பதுபோல இதில், க, ங, ச, கு, ட, ண, த, ந, ப, ம, ய, ர, ல, வ, ழ, ள, ற, ன ஆக பதினெட்டு எழுத்துக்களுக்கு வாக்கியங்கள் இல்லை. ஆத்திசூடியில் வாராத் கேள என்னும் எழுத்திற்குக் கொன்றைவேந்தனில் 'கொளவை சொல்லின் எவ்வருக்கும் பகை' என்றொரு வாக்கியம் காணப்படுகிறது. அதனால், $(108 - 18 + 1 =)$ 91 வாக்கியங்கள் காண்கின்றன. இதிலும் சந்ததி, சையொத்த என்னும் சொற்கள் காணப்படுகின்றன.

இந் நூலில் வரும் 'உண்டி சுருங்குதல் பெண்டிர்க்கழகு' 'பேதைமை யென்பது மாதர்க்கணிகலம்' முதலிய வாக்கியங்கள் அவ்வையார் கூறியிருப்பாரோ என்னும் ஐயப்பாட்டை உண்டாக்குகின்றன. அவ்வையார், அதியமான் முதலிய அரசரோடு இருந்து கள்ளும் புலாலும் உண்டதாக, அவரே தம் செய்யுட்களில் கூறியிருத்தலின் 'புலையுங் கொலையுங் களவுந் தகிர்' என்னும் வாக்கியத்தை இங்குக் கூறியிருக்க மாட்டாரன்றோ! அவ்வையார் காலத்தில் கள்ளருந்தலும், புலால் உண்டலும் கடியப்பட்ட ஒழுக்கங்களாகக் காணப்படவில்லை. இவை முதலிய காரணங்களால் கொன்றைவேந்தன் என்னும் இந்நூலும் சங்க காலத்திருந்த அவ்வையார் செய்தது அன்றென்பதே நன்கு விளங்கும். கொன்றைவேந்தனில் சில வாக்கியங்களை இளம்பூரணர் முதலிய உரையாசிரியர்சள் எடுத்து ஆண்டிருத்தலின் இந்நூல் பழமையானதென்றே தெரிகின்றது.

இனி, அவ்வையார் செய்ததென வழங்கும் மூதுரை என்னும் நூலை ஆராய்வோம்: மூதுரை என்பதற்கு வாக்குண்டாம் என்பது மற்றொரு பெயர். இதன் காப்புச் செய்யுளும் 'வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம்' என தொடங்குகின்றது. அதனால் இந் நூலை 'வாக்குண்டாம் என்னும் மூதுரை' என வழங்குதல் சாலப் பொருத்த முடையதாகும்.

மூதுரை என்னும் இந்நூல் 'நன்றி ஒருவர்க்குச் செய்தக்கால்' என்னும் பாட்டுத் தொடங்கிச், 'சாந்தனையும் தீயனவே' என்னும் பாட்டு வரையிலுள்ள முப்பது செய்யுட்களை யுடையது. இவை தக்க உபமானங்களைக் காட்டி அரிய நீதிகளை தெரிவிக்கின்றன. இதற் காணும் 'கான மயிலாடக் கண்டிருந்த வான்

கோழி' என்னும் செய்யுள், இந்நூல் அவ்வையார் காலத்துக்கு வெகுநாள் பிற்பட்டது என்பதை திண்ணமாகத் தெரிவிக்கின்றது. இதில் காணும் வான்கோழி என்னும் பறவை துருக்கி தேசத்தினின்றும் துருக்கரால் இங்குக் கொண்டுவரப்பட்டதாம். துருக்கர், சற்றேறக்குறைய பத்தாம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவுக்கு வந்தவர். அவர்களால் இப்பறவை இங்குக் கொண்டுவரப்பட்டதென்பதும், அது துருக்கி நாட்டுக்குரிய பறவை என்பதும், அதனை 'டர்க்கி' (Turkey) என்று அங்கிலேயர் வழங்கும் வழக்கே நன்கு வலியுறுத்தும், அதனால், முதல் நூற்றாண்டில் இருந்த அவ்வையார் பத்தாம் நூற்றாண்டில் வந்த பறவையை அறிந்து கூறதல் எங்ஙனம்?

அபிமானமுள்ளார் சிலர் இப்பாட்டு இந்நூலின் இடையே செருகப்பெற்றது என்று கூறி, இந்நூல் அவ்வையாருடையதெனவே ஆதரிக்கப் புகுவர். மற்றுச் சிலர், வான்கோழி என்பது அவ்வையார் காலத்து இருந்த வேறொரு பறவையாக இருத்தல் வேண்டும் என்று கூறி அதனை ஆதரிக்கப் புகுவர். வான்கோழி என்று ஒரு பறவை அவ்வையார் காலத்து இருந்ததாக சங்கம் மருணிய நூல்களில் ஆதாரமின்மையின் அவர் கூற்றுப் பொருத்த முடையது அன்றென மறுக்க. ஆகவே மூதுரை என்னும் வாக்குண்டாமும் அவ்வையார் செய்தது அன்றென்பது தெளிவாகும்.

இனி, நல்வழியை நாடுவோம்: மேலே குறித்த மூன்று நூல்கள் முதற் குறிப்பால் பெயர் பெற்றதுபோல நல்வழிக்கு ஏதும் இயைபு ஏற்படவில்லை. காப்புச் செய்யுளிலும் நல்வழி என்னும் பெயர் காணப்படவில்லை. இதில், 'நீ எனக்குச் சங்கத் தமிழ் மூன்றுந்தா' என்று வேண்டுவதே அக்காப்புச் செய்யுளின் கருத்தாகத் தோன்றுகிறது. இந்நூல் 'புண்ணியமாம்' என்னும் பாட்டு முதல் 'தேவர் குறளும்' என்னும் பாட்டு வரையில் ஆகிய நூற்பது செய்யுட்களை யுடையது. இதனிற் காணும் செய்யுட்களெல்லாம் சிறந்த நீதிகளையே தெரிவிக்கின்றன.

இஃது அவ்வையார் செய்த நூலென்பதற்கு முக்கியமாக இரண்டு செய்யுள்கள் இடையே நின்று தடைசெய்கின்றன. அவை, (1) 'பாடு பட்டுத் தேடிப் பணத்தைப் புதைத்துவைத்து, (2) 'தேவர் குறளும்' என்னும் தொடக்கத்தனவாகிய செய்யுட்களேயாம்.

மேற் குறித்த செய்யுட்களில் முதற் செய்யுளில் 'பணம்' என்னும் சொல் இரண்டு முறை வருகின்றது. இச்சொல் மகம்-மதியச் சொல்லென்பதைப்பலரும் அறிவர். மகம்மதியர் பத்தாம் நூற்றாண்டில் இங்கு வந்தவராகையால் அவர்தம் பாஷையிலுள்ள சொல் நமது நாட்டின் செய்யுளில் இடம்பெற எத்துணையோ காலம் சென்றிருத்தல் வேண்டும். குறைந்தது இருநூறு முந்தூறு வருஷங்களாயினும் சென்றிருக்கவேண்டும். அங்கிலேயர் இந்-நாட்டிற்கு வந்து முந்தூறு வருஷங்களாகியும் அங்கிலைச்சொல் இன்னும் நந்தம் செய்யுளில் இடம் பெறாமை அறிஞர் அறியத்தக்கது. அதனால், 'பணம்' என்னும் சொல் நானூறு, ஐந்தூறு வருஷங்களுக்கு முன்புதான் செய்யுளில் இடம் பெற்றிருக்கவேண்டும் என்பதை உறுதியாகக்கூறலாம்.

இரண்டாவது செய்யுளில், 'தேவர் குறள்' என்பது திருவள்ளுவ நாயனார் இயற்றிய திருக்குறள்; 'திருநால் மறை முடிவு' என்பது வடமொழியிலுள்ள நான்கு வேதங்களின் சித்தார்த்தம் என்பதாம்; 'மூவர் தமிழ்' என்பது ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரமூர்த்திகள் ஆகிய மூவரும் செய்தருளிய தேவாரங்களாகும்; 'முனிமொழி' என்பது வியாசமுனிவர் செய்தருளிய வேதாந்த சூத்திரமாகும்; 'கோவை, திருவாசகம்' என்பன மாணிக்கவாசகர் செய்தருளிய திருக்கோவையாரும், திருவாசகமும் ஆகும். 'திருமூலர் சொல்' என்பது திருமூலர் செய்தருளிய திருமந்திரமாகும்; இவையெல்லாம் 'ஒருவாசகம்' என்று அச்செய்யுள் உரைக்கின்றது. இவற்றுள் 'மூவர் தமிழ்', 'கோவை திருவாசகம்' என்பனவற்றின் காலங்களை ஆராயவேண்டும். ஞானசம்பந்தர் எட்டாம் நூற்றாண்டில் விளங்கியவர்; திருநாவுக்கரசர் அவர் காலத்தவரே. சுந்தரமூர்த்திகள் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் திகழ்ந்தவர். மாணிக்கவாசகர் சுந்தரருக்குப் பிற்காலத்தே விளங்கியவரென்பது பலருடைய கொள்கை. ஆகவே எட்டாம் நூற்றாண்டு முதல் பத்தாம் நூற்றாண்டுவரையில் விளங்கிய பெரியோர்கள் செய்தருளிய சாத்திரங்களைச் சங்ககாலத்து இருந்த அங்வையார் தம் செய்யுளில் குறித்தனர் என்பது சிறிதும் பொருத்தமுடைய தாகாதன்றே. அதனால், மூதுரை என்னும் வாக்குண்டாமும், நல்வழியும் சங்ககாலத்து அங்வையார் செய்தவை அல்லவென்பது தெளிவாகின்றது.

குறிப்பு — முதரை முப்பது செய்யுட்களானும், நல்வழி நாற்பது செய்யுட்களானும் இயன்றிருத்தலை நோக்கின் முதரை முப்பது, நல்வழி நாற்பது என்னும் பெயர்களான் இந்நூல்கள் வழங்கி இருத்தல் கூடுமோ என்று ஊகிக்கப்படுகின்றது.

பத்திராதிபர்.

PROLONGATION OF LIFE

நெடுங்காலம் வாழ்தல்

முன் கல்பங்களிலே இவ்வுலகத்தில் மனிதர்கள், ஆயிரம் பதினாயிரம் என்று ஆயிரக்கணக்காகவே ஆயுளுள்ளவர்களாய் வாழ்ந்திருந்தார்களென்று நாம் அநேகமாய்க் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம், ஆனால், அக்காலங்களில், இந்த உலகம் எந்த நிலையில் இருந்ததோ, ஜனங்கள் எவ்விதமாய் வாழ்ந்தார்களோ, அவர்கள் காலத்தை எவ்விதமாய்ப் போக்கினார்களோ, எந்தக் காரியம் எவ்விதமாய் நடந்ததோ அவற்றின் வரலாறு இப்படிப்பட்டதென்று நமக்குத் தெளிவாய்த் தெரியாது. இந்தக் கல்பத்தில் நமது கண் முன்னே நடந்துவருகிற வியாபாரங்களைப் பார்க்குமானால், நாம் செய்ய வேண்டிய காரியங்களுக்கு நமது வாழ்நாள் மிகவும் சொற்பமானதென்று சொல்லி இக் காலத்தவர் அநேகர் முறையிடுகிறார்களே; அது மிகவும் பேதைமைப் பிதற்றென்று நாம் துணிவாய்ச் சொல்லலாம். இக் காலத்த மனிதர் அநேகர் கோருகிறபடியே மன்னுயிர்களுக்கு வாழ்நாள் நீடித்து, எவரும் நெடுநாள் ஜீவித்திருக்கும்படி நேரிடுமாயின், ஜனங்களுக்கு வருத்தமும், அசௌக்கியமும் வரவர அதிகமாகி இவ்வுலகம் மனிதர் குடியிருப்பதற்கே உபயோகமற்றதாகிவிடும். ஏனெனில்,

முதலாவது: இப்போது இவ்வுலக நிலை ஒரு வகையாய் இல்லை. இவ்வுலகத்தில் சிலர் அதிகவிடத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பெரும்பாலோர் ஒன்றுமில்லாமல் அன்றுடம் உடல் வருந்தி உழைத்தாகிலும் பொருள் உள்ளவர்களை வருத்தித் தொந்தரைசெய்து அவர் கைப்பொருளைப் பறித்தாகிலும் அல்லது பல நந்திர வித்தைகள் செய்து பொருள் தேடியாகிலும் தமது காலத்தைக் கழித்துவருகிறார்கள். ஆகையால், இவ்வுலகத்தையே தமக்குக் கைவசமாக்கிக்கொண்டு கவிப்புங் கோலா-

கலமுமாய் வாழ்கின்ற செல்வர்களும், பிரபுக்களும் இவ் வுலகத்திலேயே பல நூற்றாண்டுகளைக் கழிக்க விருப்பங் கொள்வதற்குப் பல ஏதக்க ஞண்டாயிருப்பதாகத் தோன்றினும், மாவைமான மில்லாமல் சாண் வயிற்றுக்காக ஊரூராய்த் தெருத் தெருவாய் ஓடிக்காசு பெறமாட்டாத அநாதைகளையெல்லாம் இந்திரன் சந்திரனென்று சொல்லித் துதித்து, அவர்கள் கழுத்தைப்பிடித்து நெட்டித் தள்ளக் கெஞ்சி இரந்தும், வயிற்றுக்கில்லாமையால் மதி கெட்டுப் பிறர் பொருளைக் கொள்ளையாடியும், பலருக்கு அடிமை செய்தும் அல்லாடித் தவிக்கிற பேதைகளுக்கு வாழ்நாள் நாற்பது ஐம்பது வயது வரைக்குங்கூட ஓடாமல் அதற்கும் உட்பட்டே இருக்குமானால் அதுவே உத்தமமென்று தோன்றுகிறது. குடிக்கக் கூடும், கட்டக் கந்தையும் இல்லாமல் தவிப்பதும், காணும் விலங்குமாகச் சிறைச்சாலையில் அல்லாடுவதுமாக இந்தச் சுகத்தை எத்தனை நாள் அனுபவிக்கவேண்டும்! அப்படியில்லாமல், சொற்ப காலம் தமது வாழ்க்கைக்குப் போதாதென்று நினைக்கின்ற மூடர்கள் பின்பு தெய்வ சங்கல்பத்தால் தமக்கு என்னென்ன சம்பவிக்குமோ அவைகளை அஞ்சாமல் அனுபவிக்க எதிர்பார்க்க வேண்டுவதுதான். ஆகையால், கொஞ்சம் ஏறக்குறைய எல்லா மனிதர்களும் தமது வாழ்நாள் சுருங்கி குடும்பத்திலேயே விசேஷமாய்த் திருப்தியடைந்திருப்பதற்குக் காரணங்கள் அதிகமாய் இருக்கின்றன. நாம் நெடுநாள் வாழவேண்டுமென்று ஆசை கொள்வதற்குக் காரணம் ஏதாவது தொன்று உண்டோ? அது ஒன்றுமில்லை.

இரண்டாவது: இவ் வுலகத்தின் இப்போதிய நிலைமையைப் பார்த்தால் சந்ததிகள் ஒன்றின் பின் ஒன்றாய் விருத்தியாகிக்கொண்டே இருக்கின்றன; இப்போது இவ் வுலகத்தில் எங்கும் பிரஜைகள் நிறைந்து குடிக்கொண்டு ஒவ்வோரிடத்தையும் ஒவ்வொருவர் கைப்பற்றிக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆயினும் நாம் முன் சொல்லியபடியே, இப் பூமியில் அதிக தேசத்தைக் கைவசப்படுத்திக்கொண்டிருப்பவர்கள் விசேஷமாயில்லை. இப்போது, முன்னே நூறு இருநூறு வருஷங்களுக்கு முன்னிருந்த நம் பூர்வீகர்கள் மாத்திரம் அவரவர்களுடைய அந்நஸ்துகளோடும், ஆட்சிகளோடும் கூட இன்னும் ஜீவித்தாக்கொண்டிருப்பதாகப் பாவித்தாக்கொள்ளுவோம். அப்படியானால், இப்போது ஆஸ்தியும், அதிகாரமுமாய் இருக்கின்ற இக்காலத்து மனிதர்களின் வாழ்வு எவ்-

விதமாயிருந்திருக்கவேண்டுமோ யோசித்துப் பாருங்கள்! மூன்று, நான்கு, ஐந்து நூற்றாண்டுகளுக்குமுன்னிருந்த பெரியோர்களும் நமது காலத்தில் பிழைத்திருப்பதாய் இருந்திருக்குமானால் இவ்வுலகம் எப்பாடு படுமோ? முதலில் அவ்வளவு ஜனங்களுக்கும் தங்க இவ்வுலகில் இடம் எங்கே இருக்கும்? இப்போது எங்கே ஏழை மனிதன் ஒருவனைக் காண்கிறோமோ அங்கே ஐநூறு பேரைக் காணும்படியாகும், அல்லது இவ்வுலக முழுவதும் ஏற்றத் தாழ்ச்சி இல்லாமல் ஒரே அந்தஸ்துக்கு வந்துவிடும்படியாகும். அதாவது, எளியவர்கள் உயர்ந்து போவ தல்ல; நெடு நாள் வாழ விரும்பும்படியான நல்ல போகங்களை அனுபவிக்கும் தனவான்களும் அந்த விருப்பத்தை உடனே விட்டு விடும்படி நேரிடும். ஆயினும் இவ்வுலக வியற்கை அப்படியே இருக்குமானால், உலகத்தில் ஒரு நன்மை உண்டாகு மென்று தோன்றுகிறது. வாழ்நாள் மிகவும் சொற்பமாய் இருக்கிற இக்காலத்திலேயே, நமது தாய்தந்தையர்கள் சீக்கிரமாய் இறந்து போகார்களா! நமது ஆஸ்திகளை நம்மிஷ்டப்படிச் செலவுசெய்ய மாட்டோமா என்று கோருகிற இக்காலத்து வாலிபர்களுடைய நதி எவ்விதமாகும்? அதோசுதிதான். தம் ஆஸ்தி தமக்குச் சுவாதினமாவதற்கு முன்னேயே கைக்கெட்டினமட்டும் சோராமற் சிலர் செலவழிப்பதெல்லாம் பறந்தோடும். எவர்க்கு எந்த எண்ணமிருக்கட்டும், இராமற் போகட்டும்; யாவரும் அக்காலத்தில் பெட்டியி லடங்கின பரம்புபோல் அடங்கிக் கிடக்க வேண்டுவதுதான். அப்படிப்பட்ட வெட்கக்கெட்ட பிழைப்பு பிழைப்பதை விட மரிப்பதே மேலானதென்று அவர்கள் தாமே நினைப்பார்களென்று தோன்றுகிறது. ஆதலால், அப்படிப்பட்டவர்கள், தம் தாய்தந்தையர்கள் அற்பாயுளாய் இறந்தார்க ளென்பதை ஒரு குற்றமாய்க் கடவுள்மேல் சார்த்தார்கள். நாஸ்திக வாதத்திற் புகுத்துகிற தஷ்ட யுக்திகளும் அவர்கள் மனத்தில் தோன்றா வாழ்நாள் நீடித்திருந்தால் அவ்வளவு காலம் ஏற்றபடி செலவு செய்யத் தங்கள் ஆஸ்தி சிறிதும் போதாதாகையால், தங்களுக்குக் கடவுள் ஏற்படுத்திய ஆயுளளவு சொற்பமான தென்கிற எண்ணம் உதிக்கவே உதிக்காது.

மூன்றாவது — உண்மையாய்ப் பார்த்தால் இவ்வுலகமே பல வித வருத்தங்களையும் துக்கங்களையும் விளைவிக்கத்தக்கதாய் இருக்-

கின்றது. சபாவத்திலேயே நல்லோர்களாயிருப்பவர்கள் நாற்பது ஐம்பது வருஷகாலந்தான் இவ்வுலகத்தில் நாம் எவ்விதமாய்ப் போக்குகிற தென்று ஏங்கி நிற்பார்கள் ஐந்தாறு நூற்றாண்டு இங்கேயே இருக்கும்படியிருந்தால் அப்போது அவர்களுக்கு எவ்வளவு சங்கடமா யிருக்கும்! மரணகாலம் வெகு சமீபத்தி லிருக்கிறதென்று தெரிந்திருக்கையிலேயே இப்போது அநேக மனிதர் மிகக் கொடியராகி அளவற்ற தீமைகள் விளைவித்துக் கொண் டிருக்கிறார்களே. சிரஞ்சீவியாய் இருப்போ மென்று தெரிந்தால், அவர்கள் எப்பாடு படார்கள்! இவ்வுலகம் முழுவதும் மன்னுயிர் வாழ்க்கைக்குச் சிறிதும் ஒவ்வாமல் எவ்வளவு கேடு கெட்டதாய் விடும். முற்காலத்தில் இவ்வுலகத்தில் பலகோடி மனிதர்கள் அளவற்ற தீமைகள் விளைவித்துக்கொண்டிருந்தார்களென்றும், அவர்கள் கொடுமையை அடக்க எவராலு மாகாமல், கடவுள் தாமே நேரில் வந்துதித்து அவர்களைச் சங்கரித்தாரென்றும் பலவிடங்களில் படித்தும் கேட்டு யிருக்கிறோமே; அந்தத் தொல்லைகளுக்கெல்லாம் ஆதிகாரணம் அவர்கள் நெடுநாள் இவ்வுலகில் வாழும்படி இருந்ததென்பதே யொழிய வேறென்ன? ஆகையால் இவ்வுலகத்தில் நெடுநாள் வாழ விரும்புவதைவிடப் புத்தியினமானது வேறென்று மில்லை. தெய்வபக்தியும் ஜீவகாருணியமுமாய்க் காலத்தைக் கழிக்கின்ற மகாபுருஷர்கள் எப்போது இந்தக் கர்மபூமியை விட்டுப் பரமானந்தத்தை அடையப் போகிறோ மென்று பேராவல் கொண்டிருப்பார்கள். பேதை ஜனங்களும் கொடியவர்களும் வெகுகாலம் பூலோகவாழ்க்கையை விரும்புவதற்கு இடமேயில்லை என்று அடியிற் குறித்த குறிப்புக்களால் தெளிவாய் விளங்கும். மேலும் இப்போது கிடைத்திருக்கிற வாழ்நாளை வீண்போக்காமல் சரியாய் உபயோகிப்பார்களானால் அதற்குள் சாதிக்கக்கூடாத காரியங்கூட ஒன்று உண்டோ? ஆகையால் எவரும் தமக்குக் கடவுள் கொடுத்த காலவரை போது மென்று அவ்வளவேயு திருப்தியடைந்து, அந்தக் காலத்திற்குள்ளே தம்மால் கூடியவரையில் பல நன்மைகள் செய்து பொல்லாங் கெண்பவை யெல்லாந் தவிர்த்துக் கடவுளின் கருணைகடாசூதத்திற்குப் பாத்திரராகி அவரது பொற்றாமரைப் பதத்தை எப்போது அணுகப்போகிறோ மென்று ஆவல் கொண்டிருப்பதைவிட ஆனந்தம் வேறென்றுமில்லை.

ஜனவிநோதினி.

MORAL STORIES FROM INDIAN HISTORY

சரித்திர சம்பந்தமான நீதிக் கதைகள்

சுராஜ்வுட்டௌலா

(48 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி வயது 16)

அவனுடைய கட்டளை நியாயமற்றதாய்க் காணப்பட்டபடியால் வில்லியம் கோட்டையிலிருந்த அங்கிலேயர்கள் அவன் கட்டளைபைக் கவனிக்கவில்லை. ஆனால், அவ் வங்கிலேயர்கள், எழுதவேண்டிய ஒழுங்குப்படி, 'உமது கட்டளையை இந்த விஷயத்தில் நிறைவேற்றமுடியாத' என்னும் கருத்துப்பட சுராஜ்வுட்டௌலாவுக்கு எழுதியனுப்பினார்கள். அங்கிலேயர்மீது சண்டை தொடுக்கவேண்டுமென்பது சுராஜ்வுட்டௌலாவின் நெடு நாளைய நோக்கமல்லவா? அதனால் அவன் அங்கிலேயர்கள் தன் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிய முடியாதென்று எழுதிய கடிதத்தையே காரணமாகக் கொண்டு வில்லியம் கோட்டையில் இருந்த அங்கிலேயரை எதிர்க்க ஒரு பெரிய சேனையுடன் சென்றான்.

அச் சமயத்தில் வில்லியம் கோட்டையானது யுத்தத்திற்கு ஏற்ற நிலையில் இல்லை. அக் கோட்டையின் சுவர்கள் எல்லாம் இடிந்தும், சரிந்தும் இருந்தன. அன்றியும் அச் சமயம் அக் கோட்டையில் இருந்தவர்கள் யுத்தப் பயிற்சி ஒரு சிறிதும் இல்லாத சுத்த வர்த்தகர்களாயிருந்தபடியால் ஒருகாலும் சுராஜ்வுட்டௌலாவின் சேனைகளை எதிர்க்க முடியாதென்பதை அறிந்த கல்கத்தா இங்கிலிஷ் கவர்னர் தப்பியோடிப் பக்கத்தில் இருந்த ஆற்றில் உள்ள ஒரு கப்பலில் ஒளித்துக்கொண்டார். அதைக் கண்ட தளபதியும் அப்படியே செய்தான்.

போனவர்கள் போக வில்லியம் கோட்டையில் 190 அங்கிலேயர்கள் இருந்தார்கள். அவர்கள் யுத்தப் பயிற்சி யற்றவர்களாயிருந்தும் வீரமே புருஷர்க்கு அணி என்று கருதியபடியால் தங்களுக்கு ஹால்வெல் என்னும் ஒரு லிவில் உத்தியோகஸ்தரைத் தலைவராகக்கொண்டு சுராஜ்வுட்டௌலாவை எதிர்த்தனர்.

இவர்கள் எண்ணிக்கையில் சுராஜ்வுட்டௌலாவின் சேனையை விட எத்தனையோ பங்கு குறைந்தவர்களாயிருந்தும், யுத்தப்

பயிற்சி அற்றவர்களா யிருந்தும், யுத்தப் பயிற்சி யுள்ள சுராஜ்வுட்டெளலாவின் சேனையினோடு மூன்று நாள் வரையில் போராடினர். ஆயினும் மூன்றாம் நாள் வில்லியம் கோட்டை சுராஜ்வுட்டெளலாவின் வசமாயிற்று. யுத்தத்தில் இறந்தவர்கள் போக சுராஜ்வுட்டெளலாவின் இடம் 146 அங்கிலேயர்கள் கைதிகளாயினர். ஆ, கொடுமை! சுராஜ்வுட்டெளலா அந்த 146 அங்கிலேயரையும் படுத்தினபாட்டைப் பாருங்கள்!

கல்கத்தா முதலிய இடங்களில் எந்தக் காலத்தில் தாங்க முடியாத உஷ்ணம் தலையெடுத்துநிற்குமோ அந்தக் காலத்தில்தான் 146 அங்கிலேயர்களையும் சுராஜ்வுட்டெளலா சிறைப்படுத்தினான். அந்த 146 அங்கிலேயர்களில் ஒருவராவது உஷ்ணம் மிகுந்த இத்தேசத்தில் பிறந்து வளர்ந்தவர்க ளல்லர். குளிர்ச்சி பொருந்திய ஐரோப்பாவே அவர்களுடைய ஜன்ம பூமி.

கொடுமையான கோடையின் உஷ்ணத்தை நம் நாட்டில் பிறந்து வளர்ந்தவர்களே சகிப்பது அருமை என்பதை நாம் அறிவோம். அத்தகைய உஷ்ணகாலத்தில் ஐரோப்பாவிலிருந்து வரும் அங்கிலேயர்கள், மந்தமாருதம் வீசும் சுந்தரமான பங்களாக்களில் வசித்தாலும் அவர்களால் அக் கோடையின் உஷ்ணத்தைத் தாங்குவது அருமை என்பதும் நம்மவர்களுக்குத் தெரிந்த விஷயமே!

அத்தகைய கொடுமையான கோடை காலத்தில் சுராஜ்வுட்டெளலா தன்னிடம் சிக்கிய அங்கிலேயர்களை என்ன செய்தான் தெரியுமா? அவன் சிறைப்படுத்தப்பட்ட அங்கிலேயரில் ஹால்-வெல் என்பவரிடம் பேசும்போது, தான் சிறைப்படுத்திய அங்கிலேயரை ஒரு விதத் துன்பத்திற்கும் உட்படுத்தமாட்டேனென்று கூறினான். அன்றியும், அங்கிலேயர்களிடம் தனக்கு யாதொரு பகைமையும் இனி உண்டாகாதென்றும் உரைத்தான். அதனால் ஹால்-வெல் முதலிய ஐரோப்பியர்கள் தங்கள் உயிருக்கு எவ்விதத் தீமையும் இனி விளையாது என்று நினைத்துச் சந்தோஷித்தனர்.

ஆனால், வாக்குறுதியற்றவனும், அற்பக்குணமுடையவனுமாகிய சுராஜ்வுட்டெளலா அன்றிரவு தன்னுடைய சேனையினர்களை தனித்து வரவழைத்துப் பின்வருமாறு சொன்னான்:

‘ஓ வீரர்களே! அங்கிலேயர்கள் நமக்கு ஜன்ம விரோதிகள். அவர்களை எவ்வளவு தூரம் நாம் வதை செய்யக் கூடுமோ அவ்வ-

எழு தூரம் வதை செய்தே தீரவேண்டும். இப்போது நம்மிடம் சிக்கியுள்ள 146 அங்கிலேயர்களிடத்திலும் நீங்கள் ஒரு சிறிதும் கருணை காட்டாமல் அவர்களை நான் சொல்லுகிறபடி வதைக்க வேண்டும். அதாவது, 'அந்த 146 அங்கிலேயர்களையும் மிகச் சிறிய அறை ஒன்றில் இன்றிரவு முழுவதும் அடைத்துவைப்புகள், பிறகு, நடப்பதைப் பார்த்துக்கொள்ளுவோம்' என்று கூறிவிட்டுத் தன் படுக்கைக்குச் சென்றான்.

கொடுமையே உருவாகத் தோன்றிய சுராஜ்வுட்டௌலாவின் வீரர்கள் இயற்கையிலேயே அதிக துஷ்டர்கள். மனிதர்களைத் துன்பப்படுத்தி வேடிக்கை பார்ப்பது அவர்களுக்குப் பேரானந்தம். அத் தகைய துஷ்டர்களுக்குச் சுராஜ்வுட்டௌலாவின் கட்டளையை நிறைவேற்ற மிகவும் உற்சாகம் உண்டாவது இயல்பேயன்றோ? உடனே அவர்கள் அந்த 146 அங்கிலேயரையும் ஒருங்கு சேர்த்தனர். அவர்களில் ஸ்திரீகளும் சிலர் இருந்தனர். பிறகு அந்த வீரர்கள் அவ்வங்கிலேயரை அங்கே இருந்த இருபதடிச் சதுரமுள்ள ஒரு சிற்றறைக்குள் போகும்படி கூறினர். முதலில் அந்த வீரர்கள் அவ்விதம் கூறுவது வெறும் பரிகாச மென்றே அவ்வங்கிலேயர்கள் நினைத்தார்கள். நவாபு தங்களுக்கு ஒருவிதமான தீங்கும் செய்வதில்லை என்று கூறியிருந்தபடியால் அங்கிலேயர்கள் அவ்வீரர்கள் தங்களை அவ்வறைக்குள் போகும்படி கூறுவது விளையாட்டே என்று நினைத்து நகைத்தனர்.

அப்படி நகைத்த அங்கிலேயர்களை அவ்வீரர்கள் தங்களிடமிருந்த துப்பாக்கியின் பின்புறத்தால் தாக்கினர். அறைக்குள் போகாவிடில் ஈட்டியால் குத்துவதாகவும் உறுக்கினர். இத்தகைய காரணங்களால் தங்களுக்கு நவாபு கூறிய வாக்குறுதி மோசமானது என்று அங்கிலேயர்களுக்குப் புலப்பட்டது. அதனால் அவர்கள் நடுக்கம் அடைந்தார்கள்.

பாவம்! அந்த 146 அங்கிலேயர்களும் அடைக்கப்பட்ட அந்த அறை மிகவும் குறுகலானது என்று முன்னரே கூறியுள்ளோம். அந்த அறை மிகவும் இருள் நிரம்பியது. அதனால் தான் சரித்திரக்காரர்கள் அவ்வறையை இன்றைக்கும் கல்கத்தாவின் இருட்டறை (Black Hole of Calcutta) என்று கூறுகின்.

றனர். 'சாதாரணமாய் அவ்வறை கோடை காலத்தில் ஐரோப்பியன் சுகமாய்த் தங்கியிருப்பதற்கே போதுமான தன்று. அத்தகைய அறைக்குள் 146 ஐரோப்பியர்களைப் போகச்சொன்னால் அவர்கள் மனம் எவ்வளவு பயத்தை அடையும்?

அதனால் ஹால்வெல் முதலிய ஐரோப்பியர்கள் தங்கள் மீது இரக்கம் காட்டும்படி சுராஜ்வுட்டொளலாவின் வீரர்களைப் பல விதமாகக் கெஞ்சினார்கள், அழுதார்கள், பிரார்த்தனை செய்தார்கள், பலவித நியாயங்களை எடுத்துக் கூறினார்கள். அவைகள் ஒன்றினாலும், உன்னெஞ்சமுடைய அவ்வீரர்களுக்கு இரக்கமென்பது ஒரு சிறிதும் பிறக்கவில்லை. அத்தரோகிகள் அந்த ஐரோப்பியர்களை வாள்முனையால் குத்தி, அக்குறுகிய அறைக்குள் ஒருவர் தப்பாமல் தள்ளி, அவ்வறையின் கதவைச் சாத்திப் பூட்டிவிட்டனர். அதற்குமேல் நடந்த கோரமான காட்சியைக் கவனியுங்கள்.

அந்த அறைக்குக் காற்று வரக்கூடிய இரண்டே பலகணிகள் தான் இருந்தன. அப்பலகணிகளும் மிகவும் சிறியவை. அன்றிரவு காற்று மிகக் கொஞ்சமாக வீசியபடியால் அப்பலகணிகளில் போதுமான காற்று வர வழியில்லாமற் போயிற்று. உஷ்ணத்தின் கொடுமையே அறையில் இருந்தவர்களால் தாங்கமுடியாதபடி இருந்தது. அவர்களுக்கு உஷ்ணத்தால் நாவறண்டு பேரயிற்று. ஒருவர் வீடும் சுவாசத்தை ஒருவர் துகர்ந்தபடியால் மயக்கம் அதிகமாயிற்று. தங்களிடத்தில் இரக்கம் காட்டும்படி அவ்வறையின் வெளியில் இருந்த காவலாளரைக் கெஞ்சினர். அவர்கள் அவ்வார்த்தைகளை கவனிக்கவே யில்லை. அதனால், மற்றவர்களைப்போல் அத்தகைய கஷ்டத்திலும் புத்திமாறாட்டமடையாத ஹால்வெல் என்பவர் தங்களை உயிரோடு காப்பாற்றினால் ஏராளமான பரிதானம் தருவதாகவும் கூறினார். அதற்குக் காவற்காரர்கள் நவாபின் உத்தரவின்றி எதையும் செய்ய முடியாதென்றும், நவாபு இப்போது நித்திரை செய்கிறபடியால் அவரிடம் ஒன்றும் சொல்லுவதற்கில்லை என்றும் கூறிவிட்டனர். அதோடு அவ்வங்கிலையர்களுக்கு இருந்த கொஞ்சம் நம்பிக்கையும் போய்விட்டது.

(இன்னும் வரும்)

எஸ். எஸ். அருணகிரிநாதன்.

HOW TO TRAIN CHILDREN IN GOOD HABITS

குழந்தைகளை நல்வழியில் பயிற்றுதல்

சென்னையினின்றும் மாதந்தோறும் தமிழில் வெளி வந்து கொண்டிருந்த ஒரு பத்திரிகையில் 'நமது பந்துக்களிடத்திலும் நமது சினேகிதர்களிடத்திலும் நம்முடைய குழந்தைகளைப்பற்றி, அவர்களெதிரில், புகழ்ந்து பேசுவதனால் அவர்கள் கெட்டுவிடுகிறார்கள்' எனக் கூறப்படுகின்றது.

சாதாரணமாகவே சிறு குழந்தைகளைப் பார்த்து ஒரு தடவை அவைகளுக்குத் 'துப்பு' என்று துப்பிக்காட்டினால், பிறகு துப்பிக்காட்டாமலே துப்பு என்றால், துப்புகிறார்கள்—துப்புப் பழகிக் கொள்ளுகிறார்கள். 'கூலைத் தூக்கிக்காட்டு' என்று நாமே நமது கையால் குழந்தை பின் காலைப் பிடித்துத் தூக்கிக் காட்டிவிட்டால், பிறகு எப்போது சொன்னாலும் தானாகவே காலைத் தூக்கிக் காட்டுகிறது. 'சுவாமி சந்ததிக்குச் சென்று 'சுவாமியைக் கும்பிடு' என்று முதல் தடவையாகக் குழந்தையின் இருகைகளையும் சேர்த்து முகத்திற்கு நேராக நிறத்திக் காட்டினால் பிறகு எப்போதும் 'சுவாமியைக் கும்பிடு' என்னும்போது தானாகவே கும்பிடுகிறது.

இவைகளினால், குழந்தைகள் நாம் செய்கிற மாதிரி, சொல்லுகிற மாதிரி செய்கிறதே யொழிய அநேகமாக எதிர்மாறாகச் செய்யக் காண்பதில்லை என்பது விளங்கும். 'தாயைப் போல் பிள்ளை, தூலைப்போற் சீலை' என்பது பழமொழி அல்லவா! ஆகையால் அவைகளை வைத்துக்கொண்டு, பிறரிடம் குழந்தைகளைப் புகழ்ந்து பேசினால், குழந்தைகளும், அப்படிப் புகழ்ந்து பேசப்படும் நல்ல விஷயங்களைப் பின்பற்றுவார்களே யன்றி, மாறாகக் கெட்ட விஷயங்களைப் பின்பற்றிக் கெட்டுவிடமாட்டார்களென்னலாம். ஆகையால் புகழ்ந்து கூறுவது நன்றேயெனினும், அவ்விஷயங்கள் நல்ல ஒழுக்கங்களை யுடையதாகவே யிருக்கவேண்டுமென்பது அத்தியாவசியமாகும். கெட்ட விஷயங்களைப்பற்றிக் கெடுதலாகவே பேசினும், அதன் உண்மைக் காரணத்தை யறியவே அவர்களின் மனம் தூண்டப்படும். உதாரணமாக, எரியும் விளக்கைச் —

சுடரைப் பிடிக்கப்போகும் குழந்தையைச் சுட்டுவிடுமே யென்று நாம் பிடித்து இழுத்துக்கொண்டாலும் சுடுமென்றாலும் அவர்கள் மீண்டும் அதைப் பிடிக்கப் போவதைப் பார்த்திருக்கலாம். அன்றி, விளையாடும்போது யாதேனும் கெடுதல் நேருமென்ற உத்தேசத்தோடு கூப்பிட்டுக்கொண்டு தூக்கப்போனால் அக் குழந்தை அக் கெடுதியை உணராமல் மீண்டும் ஓடுவதையும் பார்த்திருக்கலாம். ஆகையால் அவர்களுக்குக் கெடுதல் நேரும் விஷயத்தை உணர்த்தாமல் வேறு விஷயங்களில் ஞாபகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டுவரவேண்டுமே யன்றி, கெடுதலான விஷயங்களை அணு-வேனும் பகருவது தீங்குகையே விளைவிக்கும். ஆதலால் (நல்ல விஷயங்களைப்பற்றி) புகழ்ந்து பேசுவதனால் ஒருகாலும் கெட்டு விடமாட்டார்க ளென்னலாம். அப் பத்திரிகையில், 'மற்றக் குழந்தைகளைவிட என் குழந்தைகளே விசேஷமானவர்கள் ; அவர்களைப்போலக் கிடைப்பது மிகவும் அருமை. என்று அவர்கள் எதிரே சொல்வதனால் அவர்கள் கெட்டுவிடுகிறார்கள்' எனக் கூறப்படுகிறது.

உதாரணமாகத் தற்போது எமது பாடசாலைப் பிள்ளைகளி-
லொருவனை அவன் வீட்டார் அடிக்கடி அதிகமாக அருமையாய்ப் பாராட்டியும் புகழ்ந்தும் பேசுகிறார்கள். அதனால் அப் பையன், வீட்டார் பேசுவதற் கிணங்கவே சுத்தமாயும் கௌரவமாயும் பெருந் தன்மையான குணமுடையவனாயும் நல்ல வாக்காதுர்யமுள்ளவனாயும் 'படிப்பில் விருப்பமுள்ளவனாயும் இருக்கிறான். அவன் வீட்டார் அவனைப்பற்றி அவ்விதமே அவன் முன்னிலையில் பேசுவதே வழக்கம். அன்றி, அவ் வீட்டாரது பழக்கம்போல் அவனும் அன்றன்று தவறாது காப்பி சாப்பிடுவது வழக்கமே, இது பழக்கமல்லவா? ஆயினும், அப் பையனுக்குச் சிலநாள் தேக அசௌக்கியம் தோன்றிவிடவே அவன் வீட்டார், அத் தேக அசௌக்கியம் 'காப்பி சாப்பிடுவதாலேயே நேர்ந்தது' எனவே, அப் பையனும் 'ஆனால் வேண்டாம்' என்று நிறுத்திவிட்டதாகத் தெரிகிறது. ஆதலால், 'பெற்றோர் எவ்வழியோ பிள்ளைகளும் அவ்வழியே' யன்றி, அதற்கு எதிர்மாறாக அல்லவே! 'குடிகளெவ்வழியோ கோலுமவ்வழி, கோல் எவ்வழியோ குடிகளும்வ்வழி' யல்லாமல், குடிகளுக்கு எதிர்மாறாகக் கோலுடையோனும், கோலுடையோனுக்கு எதிர்மாறாகக் குடிகளும்வ்வழி! அப் பத்திரிகையிலேயே, 'என்

குழந்தைகளே மிகவும் அழகுள்ளவர்கள். அவர்கள் அழகைப் பாருங்கள், அவர்கள் சுந்தரத்தைப் பாருங்களென்று சொல்வதனால் அவர்கள் கெட்டுவிடுகிறார்கள்' எனப்படுகிறது.

மேலே இரண்டிற்கும் கூறிய விளக்கமே இதற்குமாகும். அழகுள்ளவர்கள், 'சுந்தரத்தைப் பாருங்கள்' என்றால், அழகாகவும் சுத்தமாகவும் இருக்க முயல்வார்களே யல்லது, எதிரிடையாக அழகில்லாமலும் சுந்தரமில்லாமலும் மிருக்க விரும்பார்கள் என்பது யாவரு மறிந்ததே.

ஒழுங்கான பிள்ளைகளைப் பார்த்து 'உடையைப் பாருங்கள், உடுத்தும் விதத்தைப் பாருங்கள்' என்று சந்தோஷப்பட்டால், பிரதிதினமும் அவர்கள் அம்மாதிரியே யாவரும் சந்தோஷப்படும்படி செய்வார்களா, நம்மைக் கண்டு சந்தோஷப்படுகிறார்களே என்று தாறுமாறாக உடுத்துவார்களா என்பதை நேயர்களே கவனித்துப் பாருங்கள்.

P. பரிமணப்பல்லவராயர்,

ஹெட்மாஸ்டர், போர்டு ஸ்கூல், உத்தமசேரி,
திருவள்ளூர் சோலை போஸ்டி, திருச்சி ஜில்லா.

THE TEACHING OF HISTORY IN THE LOWER CLASSES

கீழ் வகுப்புகளில் சரித்திரம் போதிக்கும் முறை

'தற்காலப் பிள்ளைகள் பிற்காலப் பிரஜைகள்' என்பது அழகிய ஆக்கிலப்பழமொழி. ஒரு தேசம் முன்னேற்றமடையவேண்டுமானால் அதன் பிரஜைகள் உண்மையான தேசாபிமானமும் ராஜ விசுவாசமுடையவர்களாகவும், தைரியசாலிகளாகவும், தன்னடக்கம் பிறநேச முடையவர்களாகவும், தங்களுடைய கடமைகளையும் உரிமைகளையும் செவ்வனே அறிந்தவர்களாகவும் இருக்கவேண்டும். இத்தகைய குணங்களைச் சிறுவர் பாலியத்திலேயே பயிலல் அவசியம். சரியான கல்வியின் நோக்கமும் இதுவே. மேற் சொல்லிய குணங்களைச் சிறுவர் அடையச் செய்யும் கல்விதான் கருந்தனம்.

எந்தப் பாடத்தை எவ்விதம் போதித்தால் பிள்ளைகளுக்கு இவ்வரிய குணங்களின் உணர்ச்சி உண்டாகும்? சரித்திர பாடத்தைச் சரியான முறையில் போதித்தால், பிள்ளைகளுக்கு மேற் சொல்லிய குணங்களின் உணர்ச்சி உண்டாகுமென்பதே இந்தக் கேள்விக்குச் சரியான விடை. சரியான முறை எது? எந்த முறையில் கற்பித்தால் பிள்ளைகளுக்குப் பாடத்தில் உற்சாகம் உண்டாகி, அவர்கள் கவனம் அதில் ஆணியடித்தாற்போற் பதிந்து, அப் பாடத்தை இன்னம் அதிகமாகக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்னும் அவா உண்டாகி, அவர்களே தம் முயற்சியால் கற்றுக்கொள்ள முயல்வதுதான் 'சரியான முறை' எனப்படும். அம் முறையைக் கையாடும் உபாத்தியாயருக்கும் சில குணங்கள் அவசியம். (ஆனால் தற்காலம் பசியால் வருந்தும் அநேகரிடம் அக் குணங்கள் அமைவது அசாத்தியம்) அக் குணங்கள் இல்லாவிட்டால் சரியான முறை பயன்படாது. சரித்திரம் போதிக்கும் உபாத்தியாயர் பிள்ளைகளிடத்தில் உள்ளன்பும், அநுதாபமும் பாராட்டுவதன்றி, தாமும் உற்சாகமும் உல்லாஸமும் உடையவராக இருக்கவேண்டும். இவைகளுக்குமேல் மற்றொரு குணமும் வேண்டும். அது 'சாஸர்' என்ற ஆங்கிலக் கவிபோல் தான் சொல்லும் கதையை நன்றாகச் சொல்லும் சாமர்த்தியமே யாகும்.

கதை கேட்பதில் குழந்தைகளுக்குப் பிரியம் அதிகம். ஆகையால் சரித்திர பாடம் கீழ்வகுப்புகளில் கதை ரூபமாகவே கற்பிக்கவேண்டும். ஆகையால் கீழ் வகுப்புகளில் சரித்திரம் போதிக்கும் ஆசிரியர் குழந்தைகளுக்குக் கதை சொல்வதில் ஆங்கில கவிச்சாசனரப்போல் கெட்டிக்காரராக இருக்கவேண்டும். எவ்விதம் கதை சொல்வதே ஒருவிதமான வித்தை. அது சிலருக்கு இயற்கையிலேயே உண்டாகிறது; மற்றவர்கள் செயற்கையால் அறிந்துகொள்ளலாம். இவ்விதம் பிள்ளைகளுக்குக் கதை ரூபமாகச் சரித்திரத்தைக் கற்பிக்கும் நோக்கம் பிற்காலத்தில் அவர்களுக்குச் சரித்திரம் வாசிப்பதிலும், சரித்திர ஆராய்ச்சி செய்வதிலும் உற்சாக முண்டுபண்ணுவதே.

சரித்திரக் கதையை எவ்விதம் சொன்னால் பிள்ளைகள் நன்றாய்க் கவனிப்பார்கள் என்பதை அமெரிக்காவில் ஐக்கிய நாடுகளிலுள்ள போதனைமுறை ஆராய்ச்சி சாலைகளில், உபாத்திமைத்

தொழிலையே சிரமேற் பூண்டு, அதை அதிக உற்சாகத்துடனும் ஊக்கத்துடனும் நடத்திவரும் மிஸ் பார்னும் அவள் உதவி உபாத்திமார்களும் நன்கு ஆராய்ச்சி செய்திருக்கின்றனர். அவ்விதப் போதனைமுறை ஆராய்ச்சி சாலைகள் நம் தேசத்தில் இல்லாதது ஒரு குறைவே. கூடிய சீக்கிரத்தில் சர்வ கலாசாலையாரும் கவர்ன்மென்டாரும் அவ்விதச் சாலைகள் ஏற்படுத்தி ஆரம்பப் படிப்பிற்கு வேண்டிய சாதனங்களைத் தேடுவார்களென்று நம்புகிறோம். நிற்க, மேற்சொல்லிய ஆராய்ச்சி சாலைகளில் உபாத்திமார்கள் 1250 பிள்ளைகளுக்கு லங்காதகனம் போன்ற ட்ராய்தகனம் என்ற கதையைப் பெயர், ஊர், காலம் முதலியவை இல்லாமல் பின்வருமாறு மொட்டையாய்ச் சொன்னார்கள்.

‘ஓர் ஊரில் ஓர் அரசன் இருந்தான். அவனுடைய மனைவி அழகுடையவள். அவளிடத்தில் அவனுக்குப் பிரியம் அதிகம். ஆனால் அவளை அழகுடைய அரசகுமாரன் ஒருவன் ஒரு தூர தேசத்திற்குத் தூக்கிக்கொண்டு போய்விட்டான். அந்த தேசத்தில் ஒரு பெரிய நகரமுண்டு. அதைச் சுற்றிப் பலமான கற்கவர்கள் கட்டப்பட்டிருந்தன. அந்த நகரத்தில் அரசகுமாரன் வசித்துவந்தான். அரசன் தன் சேனையுடன் அவளை எதிர்த்தான். அநேக நாள் எதிர்த்தும் அரசனால் அந்த நகரத்திற்குள் நுழைய முடியவில்லை. ஆனால், கடைசியில் அவன் சேனையில் சிலர் தந்திரத்தால் நுழைந்து, அந் நகரத்தைத் தரையோடு தரையாய்க் கொளுத்திவிட்டனர். அரசன் மறுபடியும் தன் மனைவியை அடைந்தான்.

இக் கதையைச் சொன்னதும் உபாத்திமார்கள் எதிர்பார்த்தபடி பிள்ளைகள் சுயேச்சையாய் நன்றய்த் தெரிந்தகொள்ள வேண்டுமென்றும் ஆவலைத் திருப்தி செய்தகொள்ள, யார்? எங்கே? எவ்விதம்? ஏன்? அதனால் என்ன உண்டாயிற்று? அவனைப் பற்றிய மற்ற விஷயங்க ளென்ன? எத்தனைநாள் சண்டை? இது நடந்தது உண்மைதானா?.....முதலிய அநேகங் கேள்விகள் கேட்டனர். இவைகளில் முக்கியமானவை எப்படி? ஏன்? முடிவு என்ன? இந்த மூன்றனுள் காரண காரியமறிய அதிக சிரத்தை பாராட்டினர். காலம், கதையின் உண்மை ஆகிய இவற்றை அறிவதிலும் கொஞ்சம் சிரத்தை உடையவர்களாகக் காணப்பட்டனர். ஆதிகாலத்து மனிதர்களைப் போல குழந்தை-

களும் பெயர்களைக் கேட்டு ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள ஆவலுடையவராகக் காணப்பட்டார்.

பிள்ளைகள் யார்? எங்கே? எவ்விதம்? என்ற கேள்விகளை அதிகமாகக் கேட்டனர். பெண்கள் 'என்?' என்ற கேள்வியை அதிகமாகக் கேட்டனர். ஆனாலும், இது ஒன்று தவிர, பிள்ளைகளுக்குத்தான் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்னும் ஆவல் அதிகமென்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. (தொடரும்)

G. RATNAM PILLAI, B.A., L.T.,
Headmaster, Govinda Naicker Middle School, Madras.

THE DUTIES OF ELEMENTARY SCHOOL TEACHERS

பிரதம ஆசிரியர்களின் கடமைகள்

I (1) இவ்வுலகத்தில் ஒவ்வொரு பிராணியும் அடையவேண்டிய முதற்செல்வம் அரோக திடகாத்திரமாம். அஃது ஒன்று இன்றேல் மற்றைச் செல்வங்களால் யாதொரு பயனுமில்லை. ஆதலால் ஒவ்வொருவரும் சுகவாழ்வை யடைய சுகாதார விதிகள் இன்னின்னவையென அறிந்து அவற்றின்படி நடக்கவேண்டியது அவசியமாகும்.

(2) உபாத்தியாயர் பள்ளிக்கூடத்தையும் அதன் சுற்றுப்புறங்களையும் சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஒவ்வொரு நாளும் பள்ளிக்கூடத்தை, மூலை முடுக்குகளையும் விடாது, நன்றாகக் கூட்டிக் குப்பைகளைத் தூரத்திற்கொண்டுபோய்க் கொட்டிவிடும்படி ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். சுற்றுப்புறங்களிலுள்ள குப்பைகளையும் சில தினங்களுக்கு ஒரு முறை கூட்டி ஒன்று சேர்த்து எரித்துவிட அல்லது தூரத்தில் கொண்டுபோய்க் கொட்டிவிட ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

(3) பள்ளிக்கூடக் கட்டடம், அதிற் படிக்கும் பிள்ளைகளுக்குத் தகுந்தபடி, விஸ்தீர்ணம் உடையதாய் இருக்கவேண்டும். வித்.

தியா இலாகா சட்டங்களின்படி ஒவ்வொரு பையனுக்கும் 8 சதா அடி விஸ்தீர்ணமும் 80 கன அடி அளவும் அமைந்துள்ள இடம் வேண்டும். பிள்ளைகள் மூச்சுவிடும் அசுத்த வாயுவை வெளியே அடித்துக்கொண்டுபோகவும், உட்கொள்ள ஏராளமான புதிய சுத்த வாயு கட்டடத்துக்குள் பிரவேசிக்கச் செய்யவும் தகுந்தபடி போதுமான ஜன்னல்கள் முறையாக அமைக்கவேண்டும். கூரைக்கட்டடமாயினும் தகுந்த காற்றோட்டமும் வெளிச்சமும் விஸ்தாரமும் உள்ளதாக அமைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

(4) பள்ளிக்கூடத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஒவ்வொரு பொருள்களையும், சுவர்களில் மாட்டப்பட்டிருக்கும் படங்களையும், அவ்வப்போது எடுத்து அவற்றிற் படிந்திருக்கும் தூசி தம்புகளைப் போக்கி முன்போல் அமைக்கவேண்டும். படங்களைச் சுவரில் அறைந்து அல்லது ஒட்டி வைக்காமல், தொங்கவிடுவது தான் நல்லது. இவ்விதம் செய்தால், இலகுவாகவும் காலதாமதமின்றியும், படங்களை எடுத்துச் சுத்தம் செய்தபிறகு முன்போல் அமைத்துவிடலாம். பாடங்கள் கற்பிக்கையில் அவற்றை இலகுவாக எடுத்துக் கையாளவும் அதுகூலமாயிருக்கும். பள்ளிக்கூடம் தொடங்கச் சற்று முன்பே ஜன்னல்களைத் திறந்து வைக்க வேண்டும். வருஷத்துக்கு இருமுறை வெள்ளையடிக்க வேண்டும்.

(5) உபாத்தியாயர் தாம் சுத்தமாயிருப்பதோடு ஒவ்வொரு பிள்ளையையும் சுத்தமாய் வரும்படி கட்டளையிட வேண்டும். சுத்தமாய் வாராத பிள்ளைகளைக் கண்டிக்கவேண்டும். அசுத்தமாய் வருகிற பிள்ளைகளை மற்றப் பிள்ளைகளோடு சேர்த்து உட்கார வைக்காமல் வகுப்பில் விலகி உட்காரச் செய்யவேண்டும். இப்படிச் செய்தால் அவர்கள், தாங்கள் அடையும் அவமானத்தை புணர்ந்து சுத்தமாய் வர முயலுவார்கள்.

(6) சுகாதாரம் என்ற பாடம் பள்ளிக்கூடத்துப் பாடப்பட்டியில் (Syllabus) சேர்க்கப்பட்டு ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் கற்பிக்கப்படவேண்டும். மேல்வகுப்புகளில் சுகாதார வாசக புஸ்தகங்களைப் பிள்ளைகள் வாசிக்கும்படி செய்து, உபாத்தியாயர் அவற்றில் உள்ள விஷயங்களை அவர்களுக்கு விவரித்துக் காட்டலாம். தேகாப்பியாசம் ஒழுங்காகக் கற்பிக்கப்பட வேண்டும்.

II. அட்டென்டென்ஸ் முதலிய ரிக்கார்டுகளை ஒழுங்காகவும் சுத்தமாகவும் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். உடன்செய்யவேண்டிய வேலையைத் தாமதியாமல் அவ்வப்போதே செய்து முடிக்க வேண்டும். உதாரணமாகப் பள்ளிக்கூடம் தொடங்கினவுடன் உபாத்தியாயர் செய்யவேண்டிய முதல்வேலை, 'உபாத்தியாயர் ஆஜர்ப்பட்டியில்' கையெழுத்து வைப்பதும் 'பிள்ளைகள் ஆஜர்ப்பட்டியில்' வந்த பிள்ளைகளையும் வாராத பிள்ளைகளையும் அடையாளம் செய்தலுமேயாம். இந்த வேலையை உடன் செய்யாமலிருந்தால் பல துன்பங்களுக்கு ஆளாக நேரிடும். திடீரென்று யாராவது மேலதிகாரிகள் வந்தால் அவர்களுக்கு முகாந்தரம் சொல்ல வேண்டும். சிலநாட்கள் பதியாமலிருந்து திடீரென்று ஒருநாள் பதிந்தால், தவறுதலாய் பள்ளிக்கூடம் நடந்த நாளை நடக்காத நாளாகவும், நடக்காத நாளை நடந்த நாளாகவும், வந்த பிள்ளைகளை வாராத பிள்ளைகளாகவும், வாராத பிள்ளைகளை வந்த பிள்ளைகளாகவும் குறிக்க நேரிடும். அன்றி மேலதிகாரிகளின் கட்டளையை மீறி நடந்தவர்களாகிறோம். இவ்வாறாக ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் அநேகம் கெடுதிகள் உண்டாகும். நாம் மேலதிகாரிகளுக்கு அனுப்பவேண்டிய கணக்குகளையும் காலத்தில் சோம்பலின்றித் தயார்செய்து அனுப்பவேண்டும்.

III பள்ளிக்கூடத்துப் பொருள்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் முதலில் ஒரு தகுந்த இடம் ஏற்படுத்தி அதில் அவற்றை வைக்க வேண்டும். வேண்டும்போது எடுத்து உபயோகித்த பிறகு முன்போல் சோம்ப லில்லாமல் அதே யிடத்தில் அவற்றை வைக்க வேண்டும். குறிப்பிட்ட இடமில்லாமல் கண்ட கண்ட இடத்தில் போட்டால் சாமான்கள் கெட்டுப்போகும். சில சமயங்களில், உபயோகிக்க ஏதாவது ஒரு பொருளை விரும்பும்போது, விரும்பிய அப்பொருள் எந்த இடத்தில் இருக்கிறதென்றுகூட, நினைவு வாராமல், கைக்கெட்டினது வாய்க்கெட்டாததாய், சமயத்துக்கு உதவாமல் போய்விடும். இந்த நற்பழக்கத்தை விளக்க ஆங்கிலத்தில் ஒரு பழமொழி யுண்டு. 'Have a place for every thing and put every thing in its place' — 'ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் ஒரு இடம் ஏற்படுத்தி அந்தந்த இடத்தில் அவ்வப்பொருளை வை' என்பது இதன் கருத்து.

IV. கால அட்டவணை : (1) கணிதம், வாசகம், செய்யுள், பூகோளம் இயற்கைப்பாடம் முதலான அநேக பாடங்கள் ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் கற்பிக்கவேண்டியிருக்கிறது. மற்றப் பாடங்களைவிட கணிதம், வாசகம், எழுதல் ஆகிய முக்கிய பாடங்களை அதிகமாக நடத்த வேண்டும். வேலை ஆரம்பத்தில் யாவார்க்கும் உற்சாகமும், ஊக்கமும் அதிகமாயிருக்கும். ஆதலால், முக்கிய பாடங்களைக் காலை, மாலை ஆரம்ப நேரங்களில் கற்பித்துவர வேண்டும். வகுப்புகள் அமைந்திருக்கும் இடத்துக்குத் தகுந்தபடி வாய்மொழிப் பாடமும், எழுத்தப் பாடமும் மாறி மாறி வர வேண்டும். இல்லாவிட்டால், பள்ளிக்கூடம் சில சமயங்களில் மிக்க இறைச்சலாகவும், சில சமயங்களில் நிச்சயமாகவும் இருக்க நேரிடும். சிறுவர்களின் மனோசக்தி ஒரே விஷயத்தில் அதிக நேரம் செல்லாது. இதற்காகவே மிகச் சிறுவர்கள் படிக்கும் முதல் வகுப்பில் 1 பிரியட் 25 நிமிஷங்களுக்கு மேலும், மேல் வகுப்புகளில் 1 பிரியட் 45 அல்லது 50 நிமிஷங்களுக்கு மேலும், இருக்கக்கூடாது என்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு விஷயங்களையும் அநுசரித்துப் பாடங்கள் தவறிப்போகாமல், ஒவ்வொரு பாடத்திலும் கற்பிக்கவேண்டிய அளவுக்குத் தகுந்தபடி, வகுப்புவாரி கால அட்டவணைகள் தயாரித்து அந்தந்த வகுப்புகளில் தொங்கவிட வேண்டும். எல்லா வகுப்புகளுக்கும் சேர்த்து எழுதிய கால அட்டவணை ஒன்று, தலைமை உபாத்தியாயர் இடத்துக்குப் பக்கத்தில் தொங்கவிடப்பட்டிருக்க வேண்டும். தயாரித்த கால அட்டவணைகளை வித்தியாதிகாரிகளுக்கு அனுப்பி அவர்களது அங்கீகாரம் பெற்றுக்கொள்வது நலம்.

(2) கால அட்டவணைகளை அழகுபெற எழுதிப் பள்ளிக்கூடச் சுவர்களில் மாட்டிவைப்பதால் மட்டும் பயனில்லை. ஒவ்வொரு நாளிலும் வருகிற பாடங்க ளனைத்தையும் அந்தந்தக் காலத்தில் தவறாமல் நடத்திவர வேண்டும். உபாத்தியாயர் பள்ளிக்கூடம் தொடங்குங் காலத்தக்குச் சற்று முன்பே ஆசிரியருந்து, கால அட்டவணைப்படி பாடங்களைத் தொடங்கிக் கற்பித்துவர வேண்டும். அதிகாரிகளுக்குப் பயத்தம், பிறர் மெச்சுவதற்கும் வேலை செய்யும் எண்ணத்தை முற்றிலும் விட்டுவிட வேண்டும். நாம் ஒழுங்காய்க் கற்பித்துவந்தால், அநேகம் பிள்ளைகள் விவேகிகளாகி, நற்குண நற்செய்கைகளை யடைந்து, ஜீவ-

னம் செய்து உய்வார்கள்; நமது நாடும் சிறக்கும் என்னும் பரோபகார சிந்தையோடும், நாம் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிற வேலையைச் சரியாகச் செய்யாமல் கர்மலோபம் செய்தல், தர்மநெறி நீங்கி நடந்ததாகும் என்ற எண்ணத்தோடும், தத்தம் மனச் சாட்சிக்கேற்ப நன்கு போதித்துவரவேண்டும்.

(தொடரும்).

S. KRISHNAN,

Assistant Teacher, Board Ely. School,

Karungalakudi.

AIDED ELY. SCHOOL MANAGERS' ASSOCIATION

அறிவிப்பு

1921(ஆ) ஜனவரியில் 25வது அன்று சங்கத்தின் அங்கத்தினர்களால் பரிபாலிக்கப்பட்டுவருகிற ஆரம்ப பாடசாலைகளின் அபிவிருத்திக்காக ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ஜார்ஜ்டவுன் ரேஞ்சு பாதிரிமார்கள் பரிபாலன மல்லாத ஸர்க்கார் சகாயம் பெறும் ஆரம்ப பாடசாலை மாணேஜர்களின் சங்கம் 1921(ஆ) பிப்ரவரியில் 28வது ஸெப்டம்பர் ஆக்ட் XXI of 1860 கீழ் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டது.

1921(ஆ) மார்ச்சில் 17வது சென்னை ஜார்ஜ்டவுன் ரேன்ஜு நான் மிஷன் எய்டெட் எலிமெண்டரி இஸ்கூல் மாணேஜர்களுடைய சங்கம், Mr. H. W. காலகன் துரையவர்கள் அக்கிராசனத்தின் கீழ் நடைபெற்றது. சங்கத்தின் முடிவில் புதிதாக ஏற்படும் டிஸ்ட்ரிக்கு எஜுகேஷனல் கௌன்ஸிலுக்கு,

1. Mr. K. இராமாநுஜம் பிள்ளை, மாணேஜர்,
வாணி வினோத மந்திர எலிமெண்டரி பாடசாலை,
இராயபுரம்,
2. Mr. K. இராமய்ய செட்டி, மாணேஜர்,
A. ராமாநுஜம் செட்டியார் எலிமெண்டரி பாடசாலை,
ஜார்ஜ்டவுன்.

இவர்களை மெம்பர்களாக்க நியமனஞ் செய்யப்பட்டது.

சிறுநண்டியான பிறகு ம-ரா-ஸ், மணி - திருநாவுக்கரசு முதலியார் அவர்கள் அக்கிராசனத்தின் கீழ் அடியிற் குறிப்பிட்டுள்ள தீர்மானங்களை அனைவரும் சேர்ந்து அங்கீகாரம் செய்து ஒப்புக்கொண்டார்கள்.

1. துரைத்தனத்தார் ஆதாரப் படிப்பின் சம்பந்தமாய் செய்துள்ள உதவிக்கு இச் சங்கத்தார் நன்றியறிவு பாராட்டுகிறார்கள்.

2. துரைத்தனத்தாரின் திரவிய சகாயம் பெற்று நடந்து வரும் ஆரம்ப பாடசாலைகளில் இருபது பிள்ளைகளுக்கு ஒரு உபாத்தியாயர் இருத்தல் நலமென்று இச் சங்கத்தார் கோருகிறார்கள்.

3. காலதேச வர்த்தமானத்தை அனுசரித்து ஆரம்ப பாடசாலை உபாத்தியாயர்கள் சொற்ப சம்பளத்திற்கு கிடைப்பது அரிதாகையால் ஸர்க்காரால் பராமரிக்கப்பட்டு வரும் எலிமெண்டரி உபாத்தியாயர்களுக்கு அவர்களின் அந்தஸ்துக்குத் தக்கபடி எவ்வளவு வீதம் சம்பளம் நிர்ணயிக்கப்படுகிறதோ அதில் முக்கால் பாகம் டீச்சிங் கிராண்டாகக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று நிர்ணயிக்கப்படுகிறது.

4. ஜனசங்கம் அதிகமாய் வாய்ந்துள்ள சென்னை யைப் போன்ற நகரங்களில் பாடசாலைகள் வைத்து நிர்வகிப்பதற்கு வேண்டிய செளகரியமுள்ள பிரத்தியேகமான இடங்கள் அகப்படுவதுமிக அரிதாயிருப்பதாலும், வாடகை முன்னிலும் பன்மடங்கு அதிகப்பட்டு இருப்பதாலும், இதுகாறும் துரைத்தனத்தார் மொத்த வாடகையில் மூன்றில் ஒன்று கொடுத்துவந்ததுபோல் இராமல் அரைப் பாகம் துரைத்தனத்தார் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று இச் சங்கத்தார் வேண்டுகிறார்கள்.

5. பாடசாலையின் நிர்வாகிகள் தம் பாடசாலைகள் நீடுழி காலம் நிலைத்திருப்பதின் நிமித்தம் துரைத்தனத்தாரின் அங்கீகாரத்திற்கு உட்படுத்த வேண்டியவர்கள் தங்கள் சக்திக்கு மீறின பணம் செலவு செய்து ஸ்தாபனம் செய்ததே யல்லாமல் வேண்டிய உபகரணங்களை ஒருவாறு சமாளித்துத் துரைத்தனத்தாரின் ஆதரணயின் கீழ் நடத்திவரும் பாடசாலைகளுக்குப் பெஞ்சு, நாற்காலி,

மேஜை, போர்டு முதலிய உபகரணங்களினால் நேரிடும் செலவில் மூன்றில் இரண்டு மடங்கு கட்டிக்கொடுக்கவேண்டுமென்று.

6. சென்னை நகர விசாரணைச் சபையார் காக்கன் பேசினில், மாடல் ஸ்கூல் கட்ட உத்தேசித்திருப்பதால் அவ்விடத்தில் நெடுங் காலமாயும், நல்ல நிலைமையிலும் நடத்திவரும் B. சுப்பராயன் ஸ்கூல், பெக்தல் எலிமெண்டரி ஸ்கூல் ஆகிய இவ்விரண்டு பாட சாலைகள் ஒங்க இடமில்லாமல் கூடுணிக்க காரணபூதமாக ஏற்படும் ஆகையால் அவ் வுத்தேசத்தை முற்றிலும் கூடாதென்றும் இனி ஏற்படப்போகிற பாடசாலைகளையும் இச்சங்கத்தாருடன் கலந்து ஏற்படுத்தவேண்டுமென்றும் இச் சங்கம் கோருகிறது.

7. பகல் பாடசாலையில் வேலை செய்யும் உபாத்தியாயர்கள் இரவு பாடசாலையில் வேலை செய்தால் பாதி கிராண்டு ஏற்பட்டு இருப்பதை முக்கால் கிராண்டாக கொடுப்பது அவசியமென்று எங்கள் அனைவருடைய நோக்கம்.

8. இனிப் புதிதாக ஏற்படும் எலிமெண்டரி பாடசாலைகள் எங்களுடைய சங்கத்தின் அனுமதியில்லாமல் எய்டெட் லிஸ்டில் சேர்க்கக் கூடாதென்று கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறது. ஏனெனில், புதிதாக ஏற்படும் ஸ்கூல்கள் நெடுநாளாக நடந்துகொண்டுவரும் ஸ்கூல்களுக்கு இடையூறுக ஏற்படும் என்பது எங்கள் நோக்கம்.

9. இதனுடைய காரியை வித்தியா இலாகா அதிகாரிகள் யாவத்திராளுக்கும் அனுப்ப வேண்டுமாய் இச் சங்கம் கோருகிறது.

மேற்கண்ட தீர்மானங்கள் சூடிந்ததும் அக்கிராசனம் வகித்திருந்த Mr. H. W. காலகன் துரையவர்களுக்கும், மாரா-ரீ மணி-திருகாவுக்கரசு முதலியார் அவர்களுக்கும் இச்சங்கம் முன்னேற்றம் அடைய உதவிசெய்த நண்பர்களுக்கும் வந்தனோபசாரம் அளித்து சமார் இரவு 8-மணிக்கு சங்கம் கலைப்பட்டது.

K. RAMANUJAM PILLAI,

Secretary.

READY FOR SALE !

JUST OUT !

The First Book in the Field

Vernacular Atlas Geography Series - Book I
MADRAS PRESIDENCY

படங்களை ஒட்டி, பூகோள சாஸ்திரம்

முதற் புத்தகம்

சென்னை ராஜதானி

BY

K. DORAISAWMI IYENGAR

WITH AN INTRODUCTION

By H. A. HART, M.A., L.T.

PRICE ANNAS 8.

The Heroines Of Ind

இந்து ஸ்திரீ ரத்னங்கள்

இதில் சித்திரப் படங்களுடன் 10-இந்திய ஸ்திரீகளின்
சரித்திரங்க ளடங்கியுள்ளன.

PART I

BY

C. S. RAMASAWMY AYYAR.

Price As. 8.

Apply to -

C. Coomarasawmy Naidu & Sons,

35, Chinnatambi Street, Madras.

QUEEN MARY READERS

மேரி ராணி வாசக புஸ்தகங்கள்

இப்பெயர்கொண்ட புஸ்தகங்கள் ஒன்றுமுதல் ஐந்துவரை வெளிவந்துள்ளன. இவை ஸ்ரீமான் கா. நமச்சீவாய முதலியார் அவர்களால் பெண்களுக்காகவே ஏற்ற முறையில் தெளிவாக எழுதப்பட்டுள்ளன. நம் இந்திய குடும்பத்துக்கு அவசியமாகத் தெரியவேண்டிய அரிய விஷயங்கள் எளிதாகத் தெரியும்படி கூறப்பட்டிருக்கின்றன. ஆங்காங்கு இனிய பாடல்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. நம் இந்திய பெண்கள் இப்புஸ்தகங்களை வாசிப்பதால் பல நன்மைகள் விளையுமென்பதில் தடையில்லை. குழந்தைகளைத் தாலாட்டல், விளையாட்டுக் காட்டல், நலங்கிடும் பாடல் முதலியவை பெரிதும் அழகுடன் விளங்குகின்றன. இவ்வாறு பெண்களுக்கெனத் தனியாக முதல் முதல் வெளிவந்த புஸ்தகங்கள் இவைகளே. உபாத்திமாரர்கள் யாவரும் வாங்கிப்பார்த்துத் தங்கள் பள்ளிக்கூடங்களில் பாடமாக வைத்துப் பயன்பெறுவார்களென நம்புகின்றோம்.

விலை—I-2அ., II-2 அ. 6 பை., III-3 அ., IV-4 அ., V-5அ.

ஸி. குமாரசாமி நாயுடு ஸன்ஸ்,

புஸ்தக வியாபாரிகள்,

35, சின்னத்தம்பித் தெருவு, சென்னை.

ஆரியமத - - - - - - - உபாக்கியானம்

துரைத்தனத்தார் அங்கீகரித்தது

முதல் பாகம் விலை அணா 8 இரண்டாம் பாகம் விலை அணா 10

ஒவ்வொரு பாகமும் நமது புராணங்களிலிருந்து எடுத்தெழுதப்பட்ட 54 சிறந்த நீதிக்கதைகள் கொண்டது. ஒவ்வொரு கதைபும் ஒரு நீதியை நன்கு போதிக்கிறது. ஒவ்வொரு பாகத்திலும் 14 அழகிய ஆப்டோன் படங்கள் அச்சிட்டு சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. வேண்டுவோர் எமது ஆபீசுக் கெழுதப்பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஸி. குமாரசாமி நாயுடு ஸன்ஸ்,

35, சின்னத்தம்பி தெரு, சென்னை.